

תת"ע 8257/01/13 - מדינת ישראל נגד בן ציון גירשוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 ינואר 2014

תת"ע 8257-01-13 מדינת ישראל נ' בן ציון גירשוביץ
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל	בעניין: מאשימה
בן ציון גירשוביץ	נגד
	נאשם

הכרעת דין

אזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין אי ציות לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו עצירה, בניגוד לתקנות 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.7.12, שעה 17:00 לערך, הבחינה השוטרת רס"ל אלמוג עינב (להלן - **השוטרת**) את עמדה סטטית ברחוב המסגר 6 בתל אביב, בנאשם אשר נהג קטנוע מ.ר. 9054767 (להלן - **קטנוע הנאשם**) ברחוב מיקוניס, מכיוון מזרח למערב, לעבר לצומת הרחובות מיקוניס - המסגר (להלן - **הצומת**). בכיוון נסיעת הנאשם מוצב תמרור 302, באופן ברור משני צדדי הכביש, וכן מסומן קו עצירה ברור על פני הכביש לכל רוחבו.

על פי הנטען, בהגיעו לצומת, הנאשם פנה ימינה לרחוב המסגר בכיוון צפון, כשהוא בנסיעה רצופה, גלגלי הקטנוע בתנועה והוא אינו מציית לתמרור 302, המציין חובה לעצור.

השוטרת שמרה על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו.

העבירה הינה מסוג ברירת משפט והקנס בגינה הוא 250 ₪.

תגובת הנאשם משיוחסה לו העבירה, כפי שצוינה בדו"ח שנרשם על ידי השוטרת: "**הייתה אישה במעבר חציה ואני נתתי לה לעבור, אני עצרתי**". על פי הנטען על ידי השוטרת ביזכרון דברים שצורף לדו"ח, לאחר מסירת הדו"ח הנאשם אמר לה "**שילך לך לתרופות**".

הנאשם כפר במיוחס לו והתנהל דין הוכחות.

בהקראת כתב האישום טען הנאשם: "אני טוען שעצרתי בעצור והשוטרת ממקום עמידתה לא יכלה לראות את כל קו העצירה עצרתי לפני קו העצירה 20-50 ס"מ בערך. עברה אישה במעבר החצייה".

מטעם התביעה העידה השוטרת, ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח אשר ערכה, בצירוף הזכ"ד (ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם. במסגרת חקירתו את השוטרת, הוגשו מטעמו 5 תצלומים אשר סומנו ת/1 עד ת/5.

דין והכרעה:

1. הנאשם אישר בעדותו כי במועד הנטען אכן נסע ברחוב מיקוניס ופנה ימינה לרחוב המסגר, וכן אישר כי "יש במקום קו עצירה" אולם לטענתו, לא ניתן לראות את מלוא קו העצירה מהמקום בו עמדה השוטרת (פרוט' עמ' 4 שורות 28-29).

יחד עם זאת, הנאשם ציין בחקירתו כי הבחין בשוטרת כשהורתה לו לעצור, עת שכבר היה על רחוב המסגר, ולא ראה את השוטרת עד לרגע בו סימנה לו לעצור. בהמשך אישר כי אינו יודע היכן עמדה השוטרת, בשלב בו הבחינה בביצוע העבירה הנטענת.

בהתייחס לכך הוסיף הנאשם: "בשלב שעצרתי לא ראיתי אותה כי לא יכולתי לראות אותה". (פרוט' עמ' 5 שורה 16).

2. הנאשם נמנע בתגובתו בדו"ח מלטעון כלפי השוטרת, כי ממקום עמידתה לא ניתן לראותו בעצרו לפני קו העצירה. טענתו זו עלתה לראשונה בתגובתו להקראת כתב האישום בדבריו "והשוטרת ממקום עמידתה לא יכלה לראות את כל קו העצירה..". במענה לשאלה מדוע לא טען זאת בפני השוטרת במקום, השיב: "לא חשבתי על זה באותו רגע. אבל כן אמרתי לה" (פרוט' עמ' 5 שורות 16-18).

3. הנאשם הגיש מטעמו צילומים אותם צילם, על פי טענתו, במקום ובמועד האירוע כמפורט להלן:

בצילום נ/1 נראית ניידת משטרה, החונה חלקה על המדרכה וחלקה על נתיב הנסיעה. בסמוך לניידת עומדות שתי שוטרות. כיוון הצילום מדרום לצפון, כיוון הגעתו של הנאשם מהצומת. בעדותה, זיהתה השוטרת את עצמה כאחת מהשוטרות, ואישרה כי המקום נראה כמו רחוב המסגר, אולם אין היא יודעת אם זה אכן מספר 6.

בצילום נ/2 נראית ניידת משטרה החונה באותו מיקום כמו הניידת ב-נ/1, ובסמוך אליה שתי שוטרות עומדות על הכביש. התמונה צולמה מהכיוון ההפוך, מצפון לדרום. הנאשם ציין ביחס לצילום זה כי היא צולמה "מספר דקות אחרי האירוע". לשאלתו "זה המקום שבו את עומדת כשאת מבצעת אכיפה, נכון? כאן את עומדת ומסתכלת על הכניסה לצומת..". השיבה: "מאמינה שכן. לא יכולה לזהות מפה אם זה אני או מישהו אחר. לא רואים את הצומת

מהתמונה הזו.. " (פרוט' עמ' 2 שורות 4-7).

על פי התרשמותי, בשני הצילומים, אכן נראית אותה ניידת, שצולמה באותו מיקום משני כיוונים שונים. בשני צילומים אלו לא נראה בבירור הצומת של רחוב המסגר עם רחוב מיקוניס, וקשה ללמוד מהם היכן השוטרת עמדה ביחס לצומת. יוער כי השוטרת נמנעה מלציין, בדו"ח כי עמדה על הכביש בעת שהבחינה בעבירה הנטענת.

בצילום נ/3 אין כדי ללמד מה היה מיקום עמידת השוטרת, או שדה הראיה שלה לעבר קו העצירה. לשאלה היכן עמדה ביחס למצולם, השיבה השוטרת: **"לא יודעת להגיד עמדתי במסגר 6"** (פרוט' 4 שורות 10-11).

בצילומים נ/4 ו- נ/5 נראה הצומת מכיוון הגעת הנאשם מרחוב מיקוניס. צילום נ/4 צולם מחלקו הדרומי של הרחוב לעבר רחוב המסגר לכיוון צפון, ובו נראית פינת מבנה, שעל פי טענת הנאשם מנעה מהשוטרת לראות, ממקום עמידתה, את מלוא קו העצירה. לא ברור מצילום זו היכן בדיוק עמדה השוטרת. בעדותה, השוטרת נמנעה מלציין, ביחס לצילום זה, היכן זה המסגר 6 שבו עמדה, כלשונה: **"אני לא יכולה להגיד מהתמונה איפה זה המסגר 6. אם הכוונה היא מקטע של מרחק מהצומת, אני לא יכולה לשער מרחק"** (פרוט' עמ' 4 שורות 6-7).

הנאשם לא הגיש אף צילום שצולם מרחוב מיקוניס 6, מקום העמידה של השוטרת, באופן בו ניתן ללמוד מה היה שדה הראיה של השוטרת לעבר הצומת.

4. הנאשם טען בעדותו כי **"לפני קו העצירה עצרתי כדי לתת לאשה שעמדה במעבר החצייה לעצור (לעבור - ד.ו.).."**. בהמשך ציין, כי משנטענה כלפיו העבירה על ידי השוטרת **"..הסברתי לה שאל (שלא - ד.ו.) רק שעצרתי, הייתי חייב לעצור כי הייתה שם אישה שחצתה.."** (פרוט' עמ' 4 שורות 29-30 - עמ' 5 שורות 3-4). טענה זו נטענה על ידי הנאשם באופן עקבי, החל מתגובתו הראשונה בדו"ח **"הייתה אישה במעבר חצייה ואני נתתי לה לעבור, אני עצרתי"**. המשך בתגובתו להקראת כתב האישום **"עצרתי לפני קו העצירה 20-50 ס"מ בערך עברה אישה במעבר חצייה"** וכלה בעדותו כאמור.

הנאשם לא ידע לציין פרטים נוספים ביחס לאישה שחצתה. משנשאל מדוע לא הפנה מיד את שימת לב השוטרת לאישה זו, השיב כי משנטענה כנגדו העבירה, כבר לא ראה את הולכת הרגל (פרוט עמ' 6 שורות 1-5).

5. השוטרת לא ציינה בדו"ח מהו המרחק ממקום עמידתה לקו העצירה, או מהו המרחק ממנו הבחינה בנאשם, בעת פנייתו מרחוב מיקוניס מבלי לעצור. השוטרת גם נמנעה מלציין האם עמדה על המדרכה או על הכביש.

אני סבורה כי נתוני המרחק ומקום העמידה כאמור, משמעותיים על מנת לקבוע האם ממקום עמידתה, הייתה לשוטרת זווית ראייה ויכולת להבחין במלוא קו העצירה, וכפועל יוצא מכך בביצוע העבירה הנטענת על ידי הנאשם.

6. השוטרת העידה כי מרחוב המסגר 6, המקום בו עמדה, היא רואה את כל קו העצירה לכל רוחבו (פרוט' עמ' 3 שורות 11-12). עם זאת, השוטרת נמנעה מלציין בנסיבות האירוע בדו"ח, כי היה לה שדה ראייה כלפי קו העצירה, ומרחק מסוים לפניו, בכיוון נסיעת הנאשם.

7. על פי הרישום בדו"ח, השוטרת הבחינה בנאשם עת שהוא **"..פנה ימינה למסגר צפון כשהוא בנסיעה רצופה 2 גלגלי האופנוע בתנועה ואינו מציית לתמרור 302 המוצב במקום.."**

תקנה 64(ד), שעל פיה מיוחסת העבירה לנאשם, קובעת כלהלן:

64. רכב המתקרב או נכנס לצומת או דרך;

(..)

(ד) נוהג רכב המתקרב לצומת שלפניו מוצב תמרור המציין חובה לעצור,

יעצור במקום שיוכל לראות את התנועה בדרך החוצה, ואם סומן קו עצירה - לפני קו העצירה, ויתן את זכות הקדימה לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר.

הנה כי כן, אחד מיסודות העבירה, מקום בו מסומן קו עצירה, הינו אי עצירה לפני קו זה. אין חולק כי באירוע שבפני סומן קו עצירה לכל רוחב הכביש. דא עקא, בדו"ח לא נרשם בבירור מה היא ראתה, בנוגע לעצירת הנאשם ביחס לקו העצירה. לשון אחר, האם היא ראתה את הקטנוע כשנסע לפני קו העצירה, ובהמשך הבחינה כי חלף על פני קו העצירה המסומן על הכביש מבלי לעצור לפניו.

לטעמי, פגם זה הינו מהותי בעבירה הנטענת, ויש בו כדי לעורר ספק האם השוטרת הבחינה בנאשם בפנייתו ימינה בנסיעה רצופה, אשר בוצעה על ידו לאחר שעצר, כפי שטען, במרחק מסוים לפני קו העצירה.

לעניין זה אוסיף, הנאשם אמנם נמנע מלציין בתגובתו לדו"ח כי עצירתו הנטענת הייתה לפני קו העצירה, כנטען בסיכומי המאשימה, ובמובן זה אכן מדובר "בגרסא מתפתחת" מטעמו.

בה בעת הבאתי בחשבון כי מגרסתו הראשונית עולה כי עצר לפני מעבר החצייה.

בשולי הדברים אעיר כי אני מאמינה לדברי השוטרת באשר לתגובת הנאשם "שיילך לך לתרופות", כפי שנרשמה בזכ"ד שצורף לדו"ח (ת/1), ואיני מאמינה להכחשתו המתחמקת והרפה של הנאשם בהתייחסו לעניין זה בעדותו. התבטאות הנאשם אינה הולמת ואינה ראויה.

בסיכומו של דבר, מצאתי כי מהראיות שהובאו בפני, אין כדי להסיר את הספק באשר לאי עצירתו של הנאשם לפני קו העצירה. משכך אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ד, 13 ינואר 2014, במעמד הצדדים.